

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIX. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Mortificat. orabant Socij, sublatis, & iunctis manibus, quibus poterat viribus orârî. Orationi efficacitatem aduebat quotidianâ sui flagellatione, carnis pro-
cilio interdum carni adstrictis.

P. IOANNES

ACOSTA.

Lusitanus
Nangatchi.
8. Oct. 1633.
ætat 58 Soc.
42.

Fidetur.

Anno 1604. in Iaponia ærum-
noforum laborum plenus ibat,
redibat, latebat, esuriebat; vt pu-
fillo Christi gregi prodesset. In profundo
latuit aliquando per nouem dies, cum
cibus illi per funem demitteretur:
fuit aliâs quoque in specu absconditus
per tres menses. Tum 24. Augusti
comprehensus, 5. Octobris Nangas-
chisusensus in scrobem è pedibus;
hoc demum die cursum victoriæ at-
que fortitudinis expleuit.

I. O A N N E S

DE NEVE COAD.

Belga Me-
chlinæ. 8.
Oct. 1651.
ætat. 70.
Soc. 42.

Per annos 39. tyronibus ex arbitrio
magistri ducendis præfuit; piâs et-
iam cælitum effigies peritè interdum

pingens pro arte quam probè calle-
bat. Orantem in templo vidit è con-
filiariis curiæ non nemo, & dixit se
inde magnoperè ad pietatem accen-
sum: quicquid vesperi in noctem oc-
cupationis obueneret, nunquam ta-
men meminit se manè vltra quartam
à media nocte horam somnum produ-
xisse ne quidem in Collegiis cum ho-
spes istic diuerteret. Nouitios quo re-
uerbatur magis, eò magis ad officium
incitabat; aperto capite, modestiâ,
non imperio. Si potestatem haberet
dandi aliquid, egenis perentibus da-
bat: si nil haberet, illicò, *Aue Maria*
pro illis recitabat, velut eleemosynam
pro eis petens à Regina cæli. In mor-
te rogatus quid summo illi esset solati-
o; respondit, quòd in Societate mor-
reretur. Et verò eadem ipse horâ o-
biit, quâ ille quotidie (præter ordina-
rium rosarij pensum) aliud Beatissimæ
Virginis Rosarium recitare consue-
uerat, pro fælîci morte in Societate
(auxilio illius) obtinenda: quam pie-
tatis per totos 40. & amplius annos
perseueranter quotidie exercitæ con-
stantiam Deus morte illâ piissimâ vo-
luit honorare.

Oratio.

Regula.

Charitas.

B. V.

*Mort.
Vocatio.
B. V.*

IX. DIE OCTOBRIS.

P. PETRVS

DE FAV.

9. Octobris.
Hispanus
Maioiicæ.
1584.

Pauper.

Theologiæ probè peritus, & ou-
li suo impensè intentus Curatum
agebat iuuandarum animarum
corporumque vtilitatibus valdè addi-
ctum. Societatem demum elegit, in
qua, vt aiebat salutem suam in tu-
to, quoad posset, collocaret. Pauper-
tatis studio deterrima quæque acci-

piebat: nec vnquam perebat, si qua
re indigeret. Etiam in mensa in Deo
absorptus, cibi obliuiscatur non-
nunquam.

Altero post mortem anno corpus
eius integrum est repertum. Et post
annos 28. à morte elapsos cuidam suæ
olim parochiæ homini apparuit, vt
fertur, eique acrius reprehensio quòd
peccata quædam in confessione ta-
cuisset, synceram confessionem per-
suasit.

Oratio.

*Disce à
mortuo.*

Confessio.

P. XYS.

P. X Y S T V S
T O C V V M.

Japon Nā-
galachi. 9
Okt. 1633.
ætat. 63.
Soc. 43.

Fidel.

H Vnc etiam suis Japonibus ad Christum adducendis præstrenuè intentum, abreptumque in vincula ciuem suum æternâ ciuitate donandum in fouea suspendere, capite deorsum depresso, pedibus verò in altum elatis. Ita hodie (vel vt alius autor est 10. Octobris) diem æternum iniiit. Illi socius vt magni zeli, ita religiosa vitæ mortisque accessit

D A M I A N V S
F V C A Y E. C O A D.

Japon. ibid.
eodem die.

I Apon & ipse, ac simili serobis suspendiique tormento, in fidei quam propagabat odium, internectus. Cum per ipsos 20. annos Prouincialem socius comitaretur, Catechesi suos ciues condocerabat, & ad baptismi Sacramentum præparabat.

W E N C E S L A V S
K O L O V V R A T.

Bohemus
Romæ. 9.
Okt. 1639.
ætat. 26.
Soc. 9.

P Raga inclytâ Libsteinskiorum Comitum de Kolovvrat domo, 14. Martij natus anno 1634. Leoni Patri suo exercitus Cæsarei Chiliarchæ tanto gaudio fuit vt cum ille Citzinij tunc apud nos ageret, nuncio accepto, postis humi religiosè genibus, illum (tametsi vnicum) illi d. Deo pro Societate Iesu obrulerit. Pragam redux, cum à nostro à quo inuisebatur, nati nuper primogeniti Wenceslai mentio esset iniecta, Comes Leo, paruulum ita vt erat fascijs inuolutus militariter è cunis eripuit, & gratulabundus in altum (velut in cælum sublimem vi-

braturus) iecit; quem noster ob viis vlnis excipere, ne in terram decideret, est coactus, Comite hilariter dicente: Hunc ego vobis puerum dono: vobis natus est: vester erit. A Matre quoque Deo per Dei Matrem dedicatus est, & ipso nascentis Deiparæ die Krupnensis Virginis admirabilis aræ impositus, missæ sacrificio celebrato, in quo Wenceslaum pia Mater Deo ac Dei Matri in filium, seruumque perpetuum transcribebat. Quem dedicationis ritum quotannis ibidem reperi voluit, ac tenerum Wenceslaum diuinæ Matri anniuersariâ instauratione, seu velut mancipatione, stitit; ipso etiam istic precari iusso quando per ætatem id licuit. Omitto ea quæ in paruulis laudamus rudimenta teneræ pietatis, quæ in Wenceslao piam indolem luculenter restata sunt. Illud animi firmioris fuit indicium, quòd cum trimulus tunc adhuc, rogantibus ecquod vitæ genus amplecti vellet, respondere solet paruulus, velle se fieri Iesuitam, Comes parens ad percentandam paruuli constantiam, iratum se simulans furenter scelopum illi admouerit, minaciter illi obiectans; Tunc vis fieri Iesuita? & ille intrepidè, *Volo* responderit. Nouennis literarum studiis admotus, illicè arripiebat quæ ad singularem cultum Deiparæ faciebant. Vnde officium de Conceptione B. Virginis tunc memoriæ commendatum, per omnem deinde vitam quotidie recitauit. Vdalricus Franciscus Comes à Kolouurat, Wenceslái patruelis, & Bohemiæ Præfectus, ac pro Rege designatus Burggravius illum ex alle heredem scripsit moriens. At ille, ne percentui quidem lætitiæ dato indicio, dissimulauit, & animo hæc supergressus, breui, Ferd. III. Cæsaris, ac piæ Matris viduæ permisso, ad Societatem Iesu conuolauit; paratus aliàs (vti

D D d 3

cum

eum famulo constituterat) Romam iter arripere ad id impetrandum : & nuncio accepto lætus aiebat identidem : Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : in Domum Domini ibimus ! Quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum ! Mater certè vt se peruinceret, nudipes ad admirabilem Boleslauiensis Deiparæ imaginem peregrinabunda per tres Germanicas leucas adiit ; sacrificijs aliquot istic eâ mente procuratis religiosè interfuit, & diuinâ synaxi refecta, Deiparâ consultricem adhibuit, ac inde redux vnico filio, ipsa iam vidua, facultatem ineundæ Societatis est impertita ; audito verò postea eius mortis Romæ orbitæ nuncio, post breues lachrymas quas primus Materni amoris æstus vbertim excusserat, gauisa est illum in Societate diem vltimum obiisse, atque centuplum præmium retulisse. Ingressum enim parantè comitata, & ei pretioso dato annulo, velut sponso, gratulata ac benè precata, deinde minata est, se Matrem illi non futuram, si quando degeneraret à susceptis excelsis his cogitationibus filiorum Dei. Brunæ 22. Octob. anno 1650. tyronum albo adscriptus, pro more, differuit in illa verba : Elegi abiectus esse in domo Dei. Die SS. omnium vestem religiosam tanto animi ardore induit, vt postea scripserit ; malle se in illa veste vitam breuissimam, quàm foris longissimam ; malle in illa veste cum omni afflictione, quàm foris cum omni omnium deliciarum in vnum aggerem exaggeratarum cumulo viuere. Quàm excelsè de sua vocatione sentiret, suo chirographo enucleatius declarauit, quod anno postea septimo recognitum confirmauit, se de incomparabili eius excelitate idem quod aliàs, imò altiora sentire testatus. id quod luculenter factis quoque, non sine tenero atque ad fufas vbertim la-

chrymas sensu ostendit. Et ipsa huius excelsæ opinionis commemoratio magnus illi erat stimulus ad quicquid etiam difficile, persuadendum. Sui demittendi studio illustre nomen cum alio commutare, numisma aureû quod à Ferdinando III. Imp. pro Cæsareæ gratiæ tessera, & literarij honoris præmio dono acceperat, colliquari volebat : si in libellum quempiam suo nomini dedicatum incidere, inde ingentes titulos & nomen eradebat ; multa palàm se demittendi exempla daturus, nisi ij à quorum pendebar arbitrio veruissent. Latum illi horridumque quo induebatur cilicium ; & flagrorum inclementer inflictorum vltus tantus, vt somnum vicinis noctu excuteret. Id quod ne fieret, deinceps flagro è filis ferreis contexto utebatur, maiore dolore quàm strepitu. Si quid arduum animo sese obiiceret, ipse vltro adibat, & sibi concedi postulabat, vt se peruinceret animo semper excelso. Fastidio illi erat, nec erat exorabilis vt admitteret aut retineret quicquid sanctis paupertatis religiosè oculis minùs probari posse putabat. Cum patrimonio toto se prorsus euolueret, ac exueret, suggerebat quispiam fieri posse, si veller, vt bonâ superiorum veniâ ad suos vsus aliquid retineret ; exhorruit, & auertat, inquit, à me istud optimus Deus, qui certè prouidebit vt quocunque in Collegio degere me contingat, non desit mihi frustum panni, quo religiosè regar. Monitus ne illustrissimos familiæ suæ oculos obsoletere veste offenderet, B. Aloysij dilemmate rem diluit cum diceret se vel notum esse ijs à quibus videretur, vel ignotum : ignotos nihil se morari, tanquam ignotum : notis verò id fore non offendiculo sed exemplo. Certè hæretico viro nobili, & amico dixit aliquando cum de fidei controuersis quæstio moneretur

Humil.

Mortific.

Paupert.

Fidu.

moueretur: Ecquid putas, me, cuius & prudentiam olim amasti, & familiaris splendorem opesque suspexisti, aded hebetem, aut insanum futurum fuisse, ut ea quæ à me contempta nostri religiosæ huic mendicitati posthaberem, nisi Catholica fides mihi fundamentum præstrueret verum, solidum, ac æternum? Scio cui credidi! Hoc demum argumento vir ille ad tot aliorum aggressiones obstinatus, tandem subactus est, & se ad vitam omnem exomologesi vniuersè perpurgandam promptum ipsi exhibuit. Ægro Wenceslao in Domo Professorum, illustris & eidem sanguine iuncta fœmina edulij quiddam opportuni submiserat. Reiecit, ceu rem nimis delicatam Wenceslaus, cum diceret id genus delicias Comitè quædam à Kolourat, qui ipse iam esse desisset, non verò pauperem religiosum decere. Iussus tamen eleëmofynam illam Domui Professæ missam admittere, obtemperauit. Cum Societati longè plura dedisset quàm quæ pro implendo fundatoris nomine abundè sufficerent, tamè honorificum illum titulum non admisit, se ac sua dedisse contentus. Inità cum selectioribus quibusdam pactione conspirauit ad persequendum, quem vocant, spiritum nationalitatis, & ad pia religiosaque ferenda colloquia. Ad iaculatorias, quod aiunt, orationes crebram sui victoriam, cum aliarum virtutum frequentatione adhibebat, ut ille harum essent velut vehiculum. Inde illi ad rosarij grana reperti humilitatis actus, & frequens virtutum Theologicarum vsus, nunc de SSS. Trinitate, nunc de diuino Eucharistiæ Sacramento, quâ industriâ efficiebat, ut quotidie ad plura id genus affectuum millia perueniret. Incredibili solertiâ cauebat longiorem, & crebriorem cum adolescentibus colloquendi morem;

dicebatque multa & grauià sibi rationum momenta suppetere ad id sibi ac alijs totis viribus dissuadendum. Puritatis, non fortis tantum ac in corpus seuerus, verum & verecundus, custos, aliquando linquente animo conciderat. Aderat fortè tunc Mater, & aperto modestè filij pectori balsami quiddam illeuit. Id quod vbi postridie audiuit Wenceslaus, dolenter questus est quòd socij Sacerdotis permisso id fœminæ licuisset: aded quod licuit Matri, voluit fœminæ non licere. Martyrij desiderio Indias oprabat, ac flagranter petierat, & idcirco Romam lubens venit, ut id coram faciliùs obtineret. Certè Illustrissimæ suæ Matri disertè aliquando dixit, illam, si Deus votis suis annueret, audituram olim Wenceslaum suum oppetiisse mortem in patibulo gloriosam.

Venerabatur Angelos paruulorum, cum eis obuius fortè fieret; hortabaturque socios ut illis supplices fierent pro conseruandâ, eorum auxilio innocentia paruulorum. Voto tuendæ, *B. V.* quâ licet, Immaculatæ Conceptionis, sanguine suo subscripsit. Donatam sibi à Ferd. III. Cæsare catenam auream cum aureo numismate, S. MARIA Maiori Brunensis Tyrocinij Matri donauit. Sabbatum religiosè coluit, cum plura quæ à Deo die Sabbati acceperat beneficia narraret. Sanguinè pennâ hausto de pectore scribere volebat votum quod nuncupare destinabat semper id sectandi quod perfectius videretur; nisi obedientia vetuisset: cui parère censebat perfectius quàm votum illud concipere. Contentè aspirabat ad eximiam Sanctimonix excelssitatem: petebatque fidenter ab amicis pro se orari ut fieret *magnus Sanctus*; ad quod etiam Laureti aiebat se in cælesti illa Deiparæ domo grandia incitamenta sensisse. Cum in autumno, pro more, S. P. Ignatij

Humil.

Oratio.

natij exercitia esset aggressus Roma tunc iam Theologus, morbo correptus, prælegi sibi ea curauit quæ extremo illi tempore opportuna iam inde à tyrociniis exquisitè concinnatar, & in commentariolum retulerat, plena sensu cælesti, neruoque virtutum. Amicum monuerat, vt manè quotidie ab eo viseretur, & moneretur de illius dici doloribus atque molestiis distributè offerendis Die Dominico SSS. Trinitatis, fer. 2. pro defunctis patriæ cælesti propinquieribus. & sic dies reliquos partitione sanctâ distribuere. Vnde nunquam queri, gemitu auditus est. Semel tamen anxium quoddam suspirium visus est mittere gementi similis, cum viscera sibi sentiret acerbissimo dolore conuelli. & rogatus equid hoc esset, dixit subtrahere se delirium. At suggerente illo qui aderat, & mentem, & omnem sui corporis aut impotis mentis usum in amati Dei manu obedienter deposuit. A percepto viatico prodebat tenera quadam indicia iucundissimæ voluntatis gestiens, & canenti simillimus. Monitus, vt quieti non nihil indulgeret, respondit: Quies mea tota, & sola IESVS & MARIA est. Vnde gratias Deo se debere aiebat, quòd in corpore cruciatibus pleno animus non destitueretur suis solatiis. Cùm illum

adirem, perebat edoceri quomodo optimè mori posset. se enim id nunquam vsu didicisse, nunquam expertum. & eodem tempore missam sibi à P. Gosvino Nickel Præposito Generali, & postea etiam ab Alexandro VII. Pont. Max. nominatim benedictionem, indulgentiasque plenarias magnâ religiosi animis significatione, me præsentè, accepit, plenus magnâ dulcisque fiduciam tanquam in vocationis suæ thesaurò repositâ. In suprema caligine oculorum cùm minus Christi Cruci affixi signum satis videre non posset, maius afferri, ac oti suo identidem admoueri petiit, atque obtinuit. Sacerdoti qui aderat, instar testamenti dictauit se protestari quòd Societatis Iesu seruus minimus perseueranter, ac vt ille aiebat, irrefragabiliter, esse vellet. Nomen manu suâ addere paranti negauit manus extremum iam languida desideratum officium. Quare signo Crucis X. ducto scribere desit, ac demum, etiam viuere. Corpus in scholasticorum loco sub B. Aloysij tumba & ara, propè Ioannem Berchmannum est conditum; & indicta pro illo non ea tantum quæ pro aliis indici solent, sed & ea quæ fundatorum propria sunt suffragia per Societatem vniuersam.

X. DIE OCTOBRIS.

P. HONORATVS ABELLA.

20. Octob.
Hispanus
Cæsaraugu-
stæ. 1593.

Castitæ.

HVNC Societati nomen daturum, luculenter, & ex verò prædixit B. Ludouicus Beltramus ex Ord. Prædicatorum vir inclytæ sanctitatis. Si fœminas visere necessitas cogebat, faciebat id pudicæ plenus mode-

stia, & sede vnâ semper inter se ac fœminam vacuâ relictâ. Fuere tamen quæ ausæ sunt offerre illi flagitium: sed ille cælestis cuiusdam verecundiæ plenus, & tunc, & per omnem vitam integrum pudicitia florere castè seruauit, cuius disertus interpret erat etiam ipse vultus ad omnes emendatæ modestiæ leges vnde quaque compositus. Fama est illum ab omni omni-
no

Modestia.